

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gruodžio 6 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūra – Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Europos arešto orderis ir perdavimo tarp valstybių narių tvarka – Europos arešto orderio išdavimas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę – Turinys ir forma – 8 straipsnio 1 dalies f punktas – Papildomos bausmės nenurodymas – Galiojimas – Pasekmės – Poveikis kalinimui“

Byloje C-551/18 PPU

dėl *Hof van Cassatie* (Kasacinis teismas, Belgija) 2018 m. rugpjūčio 29 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugpjūčio 29 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

IK,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmosios kolegijos pirmininko pareigas einanti Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot, E. Regan (pranešėjas), C.G. Fernlund ir S. Rodin,

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į 2018 m. rugpjūčio 29 d. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą, kurį Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugpjūčio 29 d., nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. spalio 22 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- IK, atstovaujamo advokato P. Bekaert,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos C. Van Lul, C. Pochet ir J.-C. Halleux, padedamų ekspertės J. Maggio,
- Airijos, atstovaujamos G. Hodge, padedamos BL G. Mullan,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos J.M. Hoogveld ir J. Langer,

* Proceso kalba: nyderlandų.

- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos J. Sawicka,
- Europos Komisijos, atstovaujamos R. Troosters,

susipažinęs su 2018 m. lapkričio 8 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24; toliau – Pagrindų sprendimas 2002/584), 8 straipsnio 1 dalies f punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas Belgijoje vykdam 2014 m. rugpjūčio 27 d. Belgijos teismo dėl IK išduotą Europos arešto orderį siekiant šioje valstybėje narėje įvykdyti laisvės atėmimo bausmę kartu su *strafuitvoeringsrechtbank* (bausmių skyrimo teismas, Belgija) skiriama papildoma bausme.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Chartija

- 3 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose nustatyta:

„Kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

Kiekvienas asmuo turi teisę, kad jo bylą per kiek įmanoma trumpesnę laiką viešai ir teisingai išnagrinėtų pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Kiekvienas asmuo turi turėti galimybę gauti teisinę pagalbą, būti ginamas ir atstovaujamas.“

- 4 Chartijos 48 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Kiekvienam, kuris kaltinamas padaręs nusikaltimą, užtikrinama teisė į gynybą.“

Pagrindų sprendimas 2002/584

- 5 Pagrindų sprendimo 2002/584 5–7 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(5) <...> [p]radėjus taikyti naują [naują supaprastintą] nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo sistemą vykdam baudžiamuosius nuosprendžius ar traukiant baudžiamojon atsakomybėn, galima panaikinti dabartinės ekstradicijos tvarkos sudėtingumą ir jai būdingas vilkinimo tendencijas. <...>

- (6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.
- (7) Kadangi valstybės narės, veikdamos vienašališkai, negali pakeisti daugiašalės ekstradicijos sistemos, kuri remiasi [Paryžiuje] 1957 m. gruodžio 13 d. [pasirašyta] Europos konvencija dėl ekstradicijos, ir todėl dėl šios užduoties masto ir poveikio ją geriau galima įvykdyti Sąjungos lygiu, Taryba gali priimti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, nurodytu [ES] 2 straipsnyje ir [EB] 5 straipsnyje. Vadovaujantis proporcingumo principu, nustatytu pastarajame straipsnyje, šis pagrindų sprendimas nereglamentuoja daugiau nei būtina šiam tikslui pasiekti.“
- 6 Šio pagrindų sprendimo 1 straipsnyje „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ numatyta:
- „1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda [priima] valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [sulaikytų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę [siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba laisvės atėmimo bausmę], arba sprendimą dėl įkalinimo.
2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.
3. Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus [ESS] 6 straipsnyje.“
- 7 Minėto pamatinio sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:
- „Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustina pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas - bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.“
- 8 To paties pagrindų sprendimo 3, 4 ir 4a straipsniuose išvardyti Europos arešto orderio privalomo ir neprivalomo nevykdymo pagrindai.
- 9 Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio 4 ir 6 punktuose numatyta:
- „Vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį:
- <...>
- 4) kai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę prašomą perduoti asmenį patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba nubausti draudžia įstatymas, ir veika priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai pagal jos pačios baudžiamąją teisę;
- <...>
- 6) jei Europos arešto orderis yra išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo, kai prašomas perduoti asmuo yra vykdančiojoje valstybėje [narėje] arba yra jos pilietis ar gyventojas, ir toji valstybė imasi vykdyti bausmę arba sprendimą dėl įkalinimo pagal savo vidaus teisę“.

10 Šio pagrindų sprendimo 8 straipsnio „Europos arešto orderio turinys ir forma“ 1 dalis suformuluota taip:

„Europos arešto orderyje nurodoma ši informacija, kuri pateikiama forma, nustatyta priede:

- a) prašomo perduoti asmens tapatybė ir pilietybė;
- b) išduodančiosios teisminės institucijos pavadinimas, adresas, telefono ir fakso numeriai bei elektroninio pašto adresas;
- c) vykdytin[as] teismo sprendim[as <...>], arešto orderis arba kitas tokį pat poveikį turintis vykdytinas teismo sprendimas, kuriam taikomi 1 ir 2 straipsniai;
- d) nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija, ypač atsižvelgiant į 2 straipsnį;
- e) aplinkybių, kuriomis nusikalstama veika buvo padaryta, aprašymas, ypač laikas, vieta, prašomo perduoti asmens dalyvavimo padarant nusikalstamą veiką laipsnis;
- f) skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas, arba pagal išduodančiosios valstybės narės teisę skirtinų už tokią nusikalstamą veiką bausmių ribos;
- g) jei įmanoma, kitos nusikalstamos veikos aplinkybės.“

11 Minėto pagrindų sprendimo 15 straipsnyje „Perdavimo sprendimas“ nustatyta:

„1. Vykdančioji teisminė institucija, laikydamasi šiame pamatiniame [pagrindų] sprendime nustatytų terminų ir sąlygų, nusprendžia, ar asmuo turi būti perduotas.

2. Jei vykdančioji teisminė institucija mano, kad išduodančiosios valstybės narės praneštos informacijos nepakanka sprendimui dėl perdavimo priimti, ji paprašo skubiai pateikti būtiną papildomą informaciją, ypač susijusią su 3–5 ir 8 straipsniais, ir, atsižvelgdama į tai, kad reikia laikytis 17 straipsnyje nustatytų terminų, gali nustatyti terminą, iki kurio ji turi gauti tokią informaciją.

3. Išduodančioji teisminė institucija gali bet kuriuo metu vykdančiajai teisminei institucijai nusiųsti bet kokią papildomą naudingą informaciją.“

12 To paties pagrindų sprendimo 27 straipsnis „Galimas patraukimas baudžiamojon atsakomybėn už kitas nusikalstamas veikas“ suformuluotas taip:

„1. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretoriatui gali pranešti, kad jos santykiuose su kitomis valstybėmis narėmis, kurios yra padariusios tokį pat pranešimą, leidimas patraukti baudžiamojon atsakomybėn [vykdyti asmens baudžiamąjį persekiojimą], nuteisimui ar įkalinimui, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą[,] dėl kurios asmuo yra perduotas, įvykdytą prieš jo perdavimą, yra laikomas duotu, jei kuriuo nors konkrečiu atveju vykdančioji teisminė institucija savo sprendime dėl perdavimo nenurodo kitaip.

2. Išskyrus atvejus, minėtus šio straipsnio 1 ir 3 dalyse, perduotam asmeniui negali būti iškelta baudžiamoji atsakomybė [negalima vykdyti asmens baudžiamąjo persekiojimo], jis negali būti nuteistas ir jam negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą nusikalstamą veiką, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą.

3. Šio straipsnio 2 dalis netaikoma šiais atvejais:

<...>

4. Prašymas duoti sutikimą pateikiamas vykdančiajai teisminei institucijai kartu pateikiant 8 straipsnio 1 dalyje minėtą informaciją ir jos vertimą, kaip nurodyta 8 straipsnio 2 dalyje. Sutikimas duodamas, kai dėl tos pačios nusikalstamos veikos, dėl kurios prašoma sutikimo, taikomas perdavimas [kyla pareiga perduoti] pagal šio pamatinio [pagrindų] sprendimo nuostatas. Sutikimą atsisakoma duoti tik dėl 3 straipsnyje minėtų priežasčių, o kitais atvejais gali būti atsisakyta jį duoti tik dėl 4 straipsnyje nurodytų priežasčių. Sprendimas priimamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo prašymo gavimo.

5 straipsnyje minėtais atvejais išduodančioji valstybė narė privalo suteikti jame numatytas garantijas.“

- 13 Europos arešto orderio formos pavyzdyje, esančiame Pagrindų sprendimo 2002/584 priede, yra, be kita ko, c punktas „Bausmės trukmės nurodymas“, kurio 2 papunktyje išduodančioji teisminė institucija įpareigojama nurodyti „[s]kirt[o]s laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo termin[ą]“.

Belgijos teisė

- 14 2006 m. gegužės 17 d. *wet betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten* (Įstatymas, susijęs su laisvės atėmimo bausme nuteistų asmenų išoriniu teisiniu statusu ir nukentėjusiajam pripažintomis teisėmis nustatant paskirtos bausmės vykdymo tvarką) (*Moniteur belge*, 2006 m. birželio 15 d., p. 30455), iš dalies pakeisto 2007 m. balandžio 6 d. *wet betreffende de terbeschikkingstelling van de strafuitvoeringsrechtbank* (Įstatymas dėl bausmės, kurią po pagrindinės bausmės gali skirti bausmių skyrimo teismas, skyrimo; *Moniteur belge*, 2007 m. liepos 13 d., p. 38299), 95/2 straipsnyje numatyta:

„1. Bausmė, kurią po pagrindinės bausmės skiria bausmių skyrimo teismas, pradedama vykdyti faktiškai pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę.

2. Bausmių skyrimo teismas prieš pasibaigiant pagrindinei bausmei pagal 2 skyriuje nustatytą tvarką sprendžia, ar nuteistajam pagal TBS toliau taikyti laisvės atėmimo bausmę, ar paleisti jį į laisvę vykdančią priežiūrą.

<...>

3. Iš nuteistojo, kuriam taikoma tokia papildoma bausmė, atimama laisvė, jeigu iš jo elgesio matyti, jog jis gali padaryti sunkių nusikalstamų veikų, galinčių pažeisti trečiųjų asmenų neliečiamumą, ir kai tam neįmanoma užkirsti kelio jį paleidus iš įkalinimo vietos nustatant specialias priežiūros sąlygas.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 15 2013 m. vasario 1 d. *hof van beroep te Antwerpen* (Antverpeno apeliacinis teismas, Belgija) per rungimosi principu grindžiamą procesą priimtu nuosprendžiu nuteisė Belgijos pilietį IK pagrindine trejų metų laisvės atėmimo bausme už jaunesnio nei šešiolikos metų nepilnamečio tvirkinimą, nenaudojant prievartos ir grasinimų (toliau – pagrindinė bausmė). Tuo pačiu nuosprendžiu už tą pačią nusikalstamą veiką jam buvo nustatyta papildoma bausmė, dėl kurios skyrimo dešimties metų laikotarpiui turėjo spręsti *strafuitvoeringsrechtbank* (bausmių skyrimo teismas) (toliau – papildoma bausmė). Pagal Belgijos teisę ši bausmė pradedama vykdyti pasibaigus pagrindinei bausmei ir tam, kad ji būtų įvykdyta, *strafuitvoeringsrechtbank* (bausmių skyrimo teismas) prieš baigiant vykdyti pagrindinę bausmę sprendžia, ar nuteistajam, kuriam buvo skirta tokia papildoma bausmė, toliau taikyti laisvės atėmimo bausmę, ar paleisti jį į laisvę ir vykdyti jo priežiūrą.

- 16 Kadangi IK išvyko iš Belgijos, 2014 m. rugpjūčio 27 d. kompetentinga Belgijos išduodančioji teisminė institucija, siekdama įvykdyti bausmę, dėl jo išdavė Europos arešto orderį. Europos arešto orderyje buvo nurodyta pagrindinė bausmė, nusikalstamų veikų pobūdis ir teisinis kvalifikavimas, taikomos teisės nuostatos ir pateikta faktinių aplinkybių santrauka. Jame nebuvo nurodyta nuteistajam paskirta papildoma bausmė.
- 17 Sulaikius IK Nyderlanduose, *rechtbank Amsterdam internationale rechtshulpkamer* (Amsterdamo teismo tarptautinio teismo bendradarbiavimo kolegija, Nyderlandai) 2016 m. kovo 8 d. sprendimu leido pareiškėją perduoti Belgijos Karalystei tam, kad Belgijos teritorijoje būtų įvykdyta laisvės atėmimo bausmė už nusikalstamą veiką, dėl kurios prašyta jį perduoti.
- 18 Tada atitinkamas asmuo buvo perduotas Belgijos institucijoms ir įkalintas. Šis įkalinimas buvo pagrįstas nuosprendžiu dėl pagrindinės bausmės (buvo nustatyta, kad jis pasibaigs 2018 m. rugpjūčio 12 d.) ir papildomos bausmės, t. y. bausmių skyrimo teismo diskrecijos dešimties metų laikotarpiu skirti papildomą bausmę.
- 19 2018 m. birželio 21 d. ir liepos 19 d. *strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen* (Antverpeno bausmių skyrimo teismas, Belgija) sprendė dėl papildomos bausmės IK skyrimo. Vykstant šiam procesui, suinteresuotasis asmuo teigė, kad Nyderlandų institucijos negalėjo jo perduoti, kad jam būtų vykdoma papildoma bausmė, ir kad tas teismas, vykdydamas šią bausmę, negalėjo nuspręsti taikyti laisvės atėmimo bausmės, nes Belgijos institucijų išduotame Europos arešto orderyje to nebuvo nurodyta.
- 20 Šiomis aplinkybėmis 2018 m. liepos 2 d. kompetentinga Belgijos išduodančioji teisminė institucija Nyderlandų institucijoms pateikė papildomą prašymą duoti sutikimą dėl papildomos bausmės pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 27 straipsnį. Konstatavusios, kad sutikimą galima duoti tik siekiant nuteisti atitinkamą asmenį arba pradėti jo baudžiamąjį persekiojimą už kitą nusikalstamą veiką, o ne tą, kuria pagrįstas jo perdavimo prašymas, ir kad taip nėra šioje byloje, Nyderlandų institucijos netenkino šio papildomo prašymo.
- 21 2018 m. liepos 31 d. nuosprendžiu *strafuitvoeringsrechtbank te Antwerpen* (Antverpeno bausmių skyrimo teismas) atmetė IK argumentus ir nusprendė palikti jį įkalintą. 2018 m. rugpjūčio 3 d. IK ši nuosprendį apskundė kasacine tvarka prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – *Hof van Cassatie* (Kasacinis teismas, Belgija).
- 22 Šio teismo teigimu, pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 1 dalį Europos arešto orderis gali būti išduotas siekiant įvykdyti bausmę, kai skirta bausmė arba priimtas sprendimas dėl įkalinimo bent keturių mėnesių laikotarpiui.
- 23 Pagal šio pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalį Europos arešto orderis turi būti parengtas remiantis to paties pagrindų sprendimo priede pateikta forma ir jame, be kita ko, turi būti nurodyta tokia informacija: nuoroda apie vykdytiną teismo sprendimą, nusikalstamos veikos pobūdis ir teisinė kvalifikacija, aplinkybių, kuriomis nusikalstama veika buvo įvykdyta, aprašymas, ir skirta bausmė.
- 24 Ši informacija turi leisti vykdančiajai teisminei institucijai patikrinti, ar įvykdytos perdavimo, remiantis Europos arešto orderiu, procesinės ir materialiosios sąlygos ir ar yra, nelygu koks atvejis, priežasčių atsižvelgti į atsisakymo motyvą, kaip antai ESS 6 straipsnyje nustatytų pagrindinių teisių ir bendrųjų principų paisymą pagal to paties pagrindų sprendimo 1 straipsnio 3 dalį.
- 25 Be to, Pagrindų sprendimo 2002/584 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad, išskyrus šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytus atvejus, negali būti vykdomas perduoto asmens baudžiamasis persekiojimas, jis negali būti nuteistas ir iš jo negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą.

26 Šiomis aplinkybėmis *Hof van Cassatie* (Kasacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Pagrindų sprendimo 2002/584] 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad pakanka, jog Europos arešto orderį išdavusi teisminė institucija jame nurodytą tik paskirtą vykdytiną laisvės atėmimo bausmę, bet ne už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu paskirtą papildomą bausmę, kaip antai bausmių skyrimo teismo pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę skiriamą papildomą bausmę, kai laisvė faktiškai atimama tik įvykdžius pagrindinę laisvės atėmimo bausmę ir tik *strafuitvoeringsrechtbank* (bausmių skyrimo teismas) šiuo tikslu priėmus formalų sprendimą?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar [Pagrindų sprendimo 2002/584] 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad vykdančiosios valstybės narės teisminės institucijos įvykdytas perdavimas remiantis Europos arešto orderiu, kuriame nurodyta tik paskirta vykdytina laisvės atėmimo bausmė, bet ne už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu paskirta papildoma bausmė, kurią bausmių skyrimo teismas nustatys pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę, reiškia, kad vykdančią šią papildomą bausmę Europos arešto orderį išdavusios teisminės institucijos valstybėje narėje galima faktiškai taikyti laisvės atėmimą?
3. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas, ar [Pagrindų sprendimo 2002/584] 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip, kad tai, jog Europos arešto orderį išdavusi teisminė institucija jame nenurodė skirtos papildomos bausmės, kurią bausmių skyrimo teismas nustatys pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę, reiškia, kad ši papildoma bausmė, apie kurią, reikia manyti, vykdančioji teisminė institucija nežinojo, negali būti pagrindas faktiškai taikyti laisvės atėmimą Europos arešto orderį išdavusios teisminės institucijos valstybėje narėje?“

Dėl skubos procedūros

- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašė jo prašymą nagrinėti pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnio 1 dalyje numatytą prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 28 Grįsdamas savo prašymą, šis teismas nurodė, kad, įvykdžius 2014 m. rugpjūčio 27 d. išduotą Europos arešto orderį, šiuo metu IK kalinamas Belgijoje, kur atlieka bausmių skyrimo teismo skirtą laisvės atėmimo bausmę. Tas pats teismas pažymi, kad atsakymas į pateiktus klausimus yra lemiamas sprendžiant dėl IK kalinimo ir jo pratęsimo.
- 29 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, pirma, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Pagrindų sprendimo 2002/584, kuris patenka į SESV trečiosios dalies V antraštinės dalies, susijusios su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, nuostatų taikymo sritį, išaiškinimo. Todėl šis prašymas gali būti nagrinėjamas pagal prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.
- 30 Antra, kiek tai susiję su skubos kriterijumi, vadovaujantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, svarbu atsižvelgti į tai, kad iš atitinkamo asmens yra atimta laisvė, o tolesnis jo kalinimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties. Be to, tokio asmens padėtį reikia vertinti tą dieną, kurią nagrinėjamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą (2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *RO, C-327/18 PPU*, EU:C:2018:733, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 31 Nagrinėjamu atveju, viena vertus, neginčijama, kad IK iki šiol yra kalinamas Belgijoje. Kita vertus, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo paaiškinimų matyti, kad šio asmens kalinimas priklauso nuo pagrindinės bylos baigties, nes jam taikoma įkalinimo priemonė, kuri nurodyta vykdant dėl jo išduotą Europos arešto orderį, ir tolesnis IK kalinimas vykdant papildomą bausmę priklauso nuo Teisingumo Teismo atsakymų į šiuos prejudicinius klausimus.
- 32 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgusi į teisėjo pranešėjo siūlymą ir susipažinusi su generalinės advokatės nuomone, 2018 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo Teismo pirmoji kolegija nusprendė tenkinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymą ir nagrinėti bylą pagal sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą.

Dėl prejudicinių klausimų

- 33 Savo trimis klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip: Europos arešto orderyje, kuriuo remiantis atitinkamas asmuo buvo perduotas, nenurodžius už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu paskirtos papildomos bausmės, kurią bausmių skyrimo teismas nustatys pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę, bet nurodžius tik pagrindinę laisvės atėmimo bausmę, ta nuostata draudžiama, kad, pasibaigus pagrindinei bausmei ir šiuo tikslu bausmių skyrimo srityje kompetentingam nacionaliniam teismui priėmus formalų sprendimą, vykdant šią papildomą bausmę asmuo būtų laikomas įkalinamas.
- 34 Pirmiausia reikia priminti, kad Sąjungos teisė remiasi pamatine prielaida, pagal kurią kiekviena valstybė narė dalijasi su kitomis valstybėmis narėmis daugeliu bendrų vertybių, kuriomis pagrįsta Sąjunga, kaip patikslinta ESS 2 straipsnyje, ir pripažįsta, kad kitos valstybės narės su ja dalijasi. Ši prielaida suponuoja ir pateisina valstybių narių tarpusavio pasitikėjimą pripažįstant šias vertybes, taigi ir laikantis Sąjungos, kuri jas įgyvendina, teisės (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 35 Valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo principas ir tarpusavio pripažinimo principas, kuris savo ruožtu pagrįstas šių valstybių abipusiu pasitikėjimu, Sąjungos teisėje yra ypač svarbūs, nes jie leidžia sukurti ir išlaikyti erdvę be vidaus sienų. Kalbant konkrečiau, tarpusavio pasitikėjimo principas, be kita ko, reikalauja, kad, kiek tai susiję su laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, kiekviena valstybė manytų, jog, išskyrus atvejus, kai yra išimtinių aplinkybių, visos kitos valstybės narės paiso Sąjungos teisės ir ypač šios teisės pripažintų pagrindinių teisių (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 36 Iš Pagrindų sprendimo 2002/584 6 konstatuojamosios dalies matyti, kad jame numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti tarpusavio pripažinimo principą.
- 37 Kalbant konkrečiai, iš šio pagrindų sprendimo 1 straipsnio 1 ir 2 dalių, taip pat jo 5 ir 7 konstatuojamųjų dalių matyti, kad juo siekiama remiantis 1957 m. gruodžio 13 d. Paryžiuje pasirašyta Europos konvencija dėl ekstradicijos sukurtą daugiašalę ekstradicijos sistemą pakeisti tarpusavio pripažinimo principu pagrįsta nuteistų ar įtariamų asmenų perdavimo tarp teisminių institucijų sistema, siekiant vykdyti nuosprendžius arba šių asmenų persekiojimą (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 38 Taigi, Pagrindų sprendime 2002/584 nustačius naują supaprastintą ir veiksmingesnę nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą ir taip norima prisidėti prie Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti dideliu tarpusavio pasitikėjimu (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 39 Pagal šio pagrindų sprendimo 1 straipsnio 1 dalį Europos arešto orderio mechanizmo dalykas – sulaikyti ir perduoti prašomą perduoti asmenį, kad, siekiant šiuo pagrindų sprendimu siekiamo tikslo, padaryta nusikalstama veikla neliktų nebaudžiama ir kad tas asmuo būtų patrauktas baudžiamojon atsakomybėn arba atliktų jam paskirtą laisvės atėmimo bausmę.
- 40 Šiuo klausimu tarpusavio pripažinimo principas, kuris, kaip visų pirma matyti iš Pagrindų sprendimo 2002/584 6 konstatuojamosios dalies, yra Sąjungos teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose „kertinis akmuo“, taikomas pagal šio pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalį, kurioje įtvirtinta taisyklė, jog valstybės narės privalo vykdyti Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi minėto pagrindų sprendimo nuostatomis (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 41 Taigi vykdančiosios teisminės institucijos iš esmės gali atsisakyti vykdyti tokį orderį tik Pagrindų sprendime 2002/584 išsamiai išvardytais nevykdymo atvejais, o Europos arešto orderio vykdymas gali būti siejamas tik su kuria nors iš šio pagrindų sprendimo 5 straipsnyje išsamiai išvardytų sąlygų. Todėl Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti yra jo išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai (2018 m. liepos 25 d. Sprendimo *Minister for Justice and Equality* (Teismų sistemos trūkumai), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 42 Taigi Pagrindų sprendimo 2002/584 3 straipsnyje išsamiai išvardyti Europos arešto orderio privalomo nevykdymo pagrindai, 4 ir 4a straipsniuose pateikti jo neprivalomo nevykdymo pagrindai, o 5 straipsnyje – garantijos, kurias ypatingais atvejais privalo suteikti išduodančioji valstybė narė.
- 43 Be to, Teisingumo Teismas nusprendė, kad šios nuostatos pagrįstos prielaida, kad tam tikras Europos arešto orderis išduotas laikantis galiojimui keliamų reikalavimų, numatytų minėto pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalyje, ir kad jeigu nesilaikoma šių galiojimui nustatytų reikalavimų, kurių paisymas yra Europos arešto orderio galiojimo sąlyga, iš principo vykdančioji teisminė institucija neturi šio orderio vykdyti (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 1 d. Sprendimo *Bob-Dogi*, C-241/15, EU:C:2016:385, 63 ir 64 punktus).
- 44 Negalima iš karto atmesti galimybės, kad skirta papildoma bausmė, kuri nebuvo nurodyta Europos arešto orderyje, tam tikromis aplinkybėmis gali pagrįsti atsisakymą vykdyti tokį orderį.
- 45 Būtent atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia nustatyti, ar tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, dėl to, kad Europos arešto orderyje nebuvo nurodyta papildoma bausmė, buvo paveiktas vykdančiosios teisminės institucijos įgaliojimų, kurie jai suteikti Pagrindų sprendimo 2002/584 3–5 straipsniais, vykdymas arba buvo nepaisyta minėto sprendimo 8 straipsnio 1 dalies f punkte numatyto dėl galiojimo keliamo reikalavimo.
- 46 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagrindinėje byloje vykdančioji teisminė institucija galėjo turėti galimybę remtis šio pagrindų sprendimo 3–5 straipsnių nuostatomis.
- 47 Antra, tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, reikia nustatyti, ar papildomos bausmės Europos arešto orderyje nenurodymas nepažeidžia to paties pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies f punkte numatyto dėl galiojimo keliamo reikalavimo.

- 48 Šioje nuostatoje reikalaujama, kad būtų nurodyta „skirta bausmė, jei yra priimtas galutinis teismo sprendimas“.
- 49 Beje, siekiant supaprastinti ir pagreitinti perdavimo procedūrą, kad būtų laikomasi Pagrindų sprendimo 2002/584 17 straipsnyje numatytų terminų, to sprendimo priede pateikta konkreti forma, kurią išduodančioji teisminė institucija turi užpildyti, nurodydama prašomą informaciją (2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 57 punktą). Tos formos c punkto 2 papunktyje nurodoma „skirtos laisvės atėmimo bausmės arba įkalinimo terminas“.
- 50 Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies f punkte numatytu dėl galiojimo keliamu reikalavimu siekiama, kad vykdančiosios teisminės institucijos sužinotų laisvės atėmimo bausmės, dėl kurios prašoma perduoti ieškomą asmenį, trukmę, tai yra informaciją, skirtą minimaliems formaliems duomenims pateikti, kad vykdančioji teisminė institucija galėtų greitai įvykdyti Europos arešto orderį, t. y. skubiai priimti sprendimą dėl perdavimo (šiuo klausimu žr. 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 58 ir 59 punktus).
- 51 Kaip savo išvados 66 punkte pažymėjo generalinė advokatė, šio reikalavimo tikslas – leisti vykdančiajai teisminei institucijai įsitikinti, kad Europos arešto orderis patenka į šio pagrindų sprendimo taikymo sritį, ir konkrečiai patikrinti, ar jis buvo išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę ar sprendimą dėl įkalinimo, kurių trukmė viršija minėto pagrindų sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje numatytą keturių mėnesių ribą.
- 52 Nagrinėjamu atveju IK skirta pagrindinė trejų metų laisvės atėmimo bausmė viršija tą ribą. Todėl jos nurodymas buvo pakankamas, norint įsitikinti, kad Europos arešto orderis atitinka to paties pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies f punkte numatytą galiojimui keliamą reikalavimą.
- 53 Tokiomis aplinkybėmis vykdančioji teisminė institucija privalėjo perduoti asmenį, dėl kurio buvo išduotas Europos arešto orderis, tam, kad nusikalstamą veiką padaręs asmuo neliktų nenubaustas, o jam paskirta bausmė būtų įvykdyta.
- 54 Vadinasi, tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, tai, kad Europos arešto orderyje nebuvo nurodyta papildoma bausmė, neturi jokio poveikio po perdavimo vykdant šią bausmę Europos arešto orderį išdavusioje valstybėje narėje.
- 55 Šios išvados negali paneigti, pirma, IK ir Nyderlandų vyriausybės pateiktas argumentas, kad iš esmės vykdančiosios teisminės institucijos sprendimas yra dokumentas, kuris pagrindžia laisvės atėmimą išduodančiojoje valstybėje narėje, todėl negalima vykdyti bausmės, dėl kurios nebuvo priimtas vykdančiosios teisminės institucijos sprendimas ir nebuvo duotas leidimas perduoti asmenį.
- 56 Iš tiesų vykdančiosios teisminės institucijos sprendimo dalykas nėra leisti, kaip nagrinėjamu atveju, vykdyti laisvės atėmimo bausmę išduodančiojoje valstybėje narėje. Kaip savo išvados 81 punkte nurodė generalinė advokatė ir kaip tai buvo priminta šio sprendimo 39 punkte, šiuo sprendimu tik leidžiama perduoti atitinkamą asmenį remiantis Pagrindų sprendimo 2002/584 nuostatomis, kad jis neliktų nenubaustas už padarytą nusikalstamą veiką. Laisvės atėmimo bausmės vykdymo pagrindas – išduodančiojoje valstybėje narėje paskelbtas vykdytinas nuosprendis, kurį nurodyti reikalaujama pagal šio pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 57 Antra, Nyderlandų vyriausybė, per Teisingumo Teismo posėdį patikslinusi, kad ji neginčija pagrindinėje byloje nagrinėjamo Europos arešto orderio galiojimo, nurodo, kad vis dėlto, jeigu būtų vykdoma bausmė, apie kurią nebuvo pranešta vykdančiajai teisminei institucijai, būtų pažeistas specialumo principas. Tokiam aiškinimui pritarti negalima.

- 58 Iš tiesų, viena vertus, reikia pažymėti, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 27 straipsnio „Galimas patraukimas baudžiamojon atsakomybėn už kitas nusikalstamas veikas“ 2 dalyje nustatyta, kad negalima vykdyti perduoto asmens baudžiamojo persekiojimo, jis negali būti nuteistas ir iš jo negali būti atimta laisvė už kitą nusikalstamą veiką, t. y. ne tą, dėl kurios jis yra perduotas, padarytą prieš jo perdavimą. Kita vertus, šio straipsnio 3 dalies g punkte numatyta galimybė tuo tikslu prašyti, kad vykdančioji teisminė institucija duotų savo sutikimą po perdavimo. Tačiau, kaip savo rašytinėse pastabose tai pripažino pati Nyderlandų vyriausybė, papildomas sutikimas gali būti duotas tik dėl kitos nusikalstamos veikos, ne tos, kuri buvo perdavimo pagrindas, ir ne tos, kuri susijusi su ta pačia nusikalstama veika.
- 59 Tuo remiantis darytina išvada, kad specialioji taisyklė, kuri įtvirtinta Pagrindų sprendimo 2002/584 27 straipsnyje, kaip savo išvados 53 ir 54 punktuose priminė generalinė advokatė, taikytina tik kitoms nusikalstamoms veikoms nei tos, kurios buvo perdavimo pagrindas.
- 60 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, papildoma bausmė nebuvo skirta po atitinkamo asmens perdavimo. Ji buvo skirta už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu, kaip ir pagrindinė trejų metų laisvės atėmimo bausmė.
- 61 Vadinasi, IK ši papildoma bausmė buvo skirta už nusikalstamą veiką, dėl kurios buvo išduotas ir įvykdytas Europos arešto orderis, todėl klausimas, ar ta bausmė gali būti vykdoma atimant laisvę, nors vykdančioji teisminė institucija apie ją nežinojo, nepatenka į specialiosios taisyklės taikymo sritį.
- 62 Trečia, priešingai, nei teigia Europos Komisija, negalima daryti išvados, kad turint omenyje tai, jog papildoma bausmė nebuvo nurodyta Europos arešto orderyje, atsižvelgiant į tarpusavio pasitikėjimo principą, jos vykdymas gali lemti laisvės atėmimo priemonės taikymą, tik jeigu vykdančioji teisminė institucija apie ją iš anksto buvo informuota pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 15 straipsnio 3 dalį ir jeigu ji dėl šios papildomos bausmės nenusprendė pasiremti vienu iš atsisakymo pagrindų ar nustatyti Europos arešto orderio vykdymo sąlygą, kad išduodančioji valstybė narė pateiktų tam tikras garantijas pagal šio sprendimo 3–5 straipsnius.
- 63 Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad, siekiant veiksmingo teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose, išduodančiosios ir vykdančiosios teisminės institucijos turi taip visapusiškai naudotis priemonėmis, numatytomis, be kita ko, minėto pagrindų sprendimo 8 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnyje, kad tai skatintų tarpusavio pasitikėjimą, kuris yra tokio bendradarbiavimo pagrindas (šiuo klausimu žr. 2017 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, 90 ir 91 punktus).
- 64 Nagrinėjamu atveju, kaip per Teisingumo Teismo posėdį pripažino Belgijos vyriausybė, Europos arešto orderyje turėjo būti paminėta papildoma bausmė. Vis dėlto, visų pirma, kaip matyti iš šio sprendimo 46 punkto, tai, kad papildoma bausmė nebuvo nurodyta Europos arešto orderyje, nepaveikė vykdančiosios teisminės institucijos įgaliojimų pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 3–5 straipsnius vykdymo.
- 65 Be to, kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 109 punkte, iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad IK, nors žinojo apie jam skirtą bausmę ir jos trukmę, vykdančiojoje teisminėje institucijoje nesirėmė tuo, kad Europos arešto orderyje papildoma bausmė neminima.
- 66 Galiausiai dėl Europos arešto orderio vykdymo procedūros, kaip jau nusprendė Teisingumo Teismas, asmens, kurį prašoma perduoti, teisių paisymą pirmiausia turi užtikrinti išduodančioji valstybė narė, ir reikia preziumuoti, kad ji paiso Sąjungos teisės ir ypač jos pripažintų pagrindinių teisių (2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 50 punktas).

- 67 Taigi, vykdančiosios teisminės institucijos nuosprendis nepažeidžia atitinkamo asmens galimybės pagal išduodančiosios valstybės narės teisės sistemą pasinaudoti, kai tik jis bus perduotas, teisinės gynybos priemonėmis, leidžiančiomis prireikus ginčyti jo laisvės atėmimo šios valstybės narės bausmių vykdymo įstaigoje sąlygų teisėtumą, be kita ko, kaip matyti iš pagrindinė bylos, atsižvelgiant į Europos arešto orderį, kuriuo remiantis buvo duotas leidimas jį perduoti. Šis asmuo tokiu atveju gali reikalauti, kad būtų paisoma visų pirma jam Chartijos 47 straipsniu ir 48 straipsnio 2 dalimi suteikiamų teisės į veiksmingą teisinę gynybą, teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir teisės į gynybą (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *RO*, C-327/18 PPU, EU:C:2018:733, 50 punktą).
- 68 Todėl tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, Pagrindų sprendimo 2002/584 15 straipsnio 3 dalies negalima aiškinti taip, kad ja išduodančioji teisminė institucija įpareigojama informuoti vykdančiąją teisminę instituciją po to, kai ši institucija tenkino prašymą dėl perdavimo, apie papildomą bausmę tam, kad minėta institucija priimtų sprendimą, susijusį su galimybe vykdyti šią bausmę išduodančiojoje valstybėje narėje.
- 69 Kaip savo išvados 116 punkte pažymėjo generalinė advokatė, tokia papildomos bausmės vykdymo sąlyga, nors vykdančioji teisminė institucija negalėjo nesiiimti veiksmų dėl Europos arešto orderio, būtų nesuderinama su šio pagrindų sprendimo tikslu palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą (šiuo klausimu žr. 2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 53 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 70 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktus klausimu reikia atsakyti, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip: Europos arešto orderyje, kuriuo remiantis atitinkamas asmuo buvo perduotas, nenurodžius už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu jam paskirtos papildomos bausmės – ją bausmių skyrimo teismas nustatys pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę, – o nurodžius tik pagrindinę laisvės atėmimo bausmę, pagrindinės bylos aplinkybėmis ta nuostata nedraudžiama, kad, pasibaigus pagrindinei bausmei ir šiuo tikslu bausmių skyrimo srityje kompetentingam nacionaliniam teismui priėmus formalų sprendimą, vykdant šią papildomą bausmę asmuo būtų laikomas įkalintas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 71 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 8 straipsnio 1 dalies f punktą reikia aiškinti taip: Europos arešto orderyje, kuriuo remiantis atitinkamas asmuo buvo perduotas, nenurodžius už tą pačią nusikalstamą veiką tuo pačiu teismo nuosprendžiu jam paskirtos papildomos bausmės – ją bausmių skyrimo teismas nustatys pabaigus vykdyti pagrindinę bausmę, – o nurodžius tik pagrindinę laisvės atėmimo bausmę, pagrindinės bylos aplinkybėmis ta nuostata nedraudžiama, kad, pasibaigus pagrindinei bausmei ir šiuo tikslu bausmių skyrimo srityje kompetentingam nacionaliniam teismui priėmus formalų sprendimą, vykdant šią papildomą bausmę asmuo būtų laikomas įkalintas.

Parašai.